

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Korup-Ubberud Lokalhistoriske Forening

Årskrift

INDHOLD

Arkiverne	3
Jubilæum	4
Beretning	5
Bestyrelsen	
Regnskab	9
Foreningen 25 år	10
Højbjergbanen	12
Hjemmepleje i Ubberud	17
Slukefter Kro	22
Krobilleder	25
Efterlysninger	29
Spøgeri på Husemose	30
En barndom i Ubberud	32
Opfordring	34
For 100 år siden	35

Korup-Ubberud lokalhistoriske Forening

Kontingent: Enkeltmedlemmer 30 kr., ægtepar 50 kr. årlig.

Indmeldelse kan ske ved bestyrelsens medlemmer eller på arkiverne.

Vedtægterne udleveres ved henvendelse på arkiverne. Antal medlemmer pr. 31. december 2003: 407 husstande Årsskriftet er trykt i 500 eksemplarer.

Redaktion: Ove Kühn, Jens Peter Jensen, Flemming Thaulow
Redaktionen sluttet medio februar 2004.

Uddeles til medlemmer og interesserede og fremlægges på bibliotekerne.

Tryk: Odense Kommune

Bestyrelsen for Korup-Ubberud lokalhistoriske forening

Formand:	Ingrid Nielsen Boltingevej 5, 5750 Ringe Tlf. 6262 2473
Næstformand:	Jens Peter Jensen Grævlingeløkken 85, Korup, 5210 Odense NV Tlf. 6594 1629 E-post: koruplokalarkiv@netscape.net
Sekretær:	Ove Kühn Kalørvej, 25, Ubberud, 54911 Blommenslyst Tlf. 6596 7449 E-post: oheka@get2net.dk
Kasserer:	Freddie Westergård Rørsangervej 16. Korup, 5210 Odense NV Tlf. 6594 2125 E-post: westergaardfreddie@get2net.dk Inger Hansen Rugårdsvej 401, Korup, 5210 Odense NV Tlf. 6594 2128 Birthe Færing Birkelunden 40, Ejlstup, 5200 Odense V Tlf. 6594 0262 E-post: pfaering@nypost.dk Erik Poulsen Vejrupvej 68, Vejrup, 5491 Blommenslyst Tlf. 6596 8060

ARKIVET I KORUP

- Adresse: Korup Skole, Præstevej 2, Korup, 5210 Odense NV
- Arkivet er (efter 1. april) beliggende i kælderen under en klassefløj i skolegården.
- Adgang fra Præstevej via indkørsel nr. 3 (den sidste længst ud imod Rugårdsvej)
- Arkivleder: Jens Peter Jensen, Grævlingeløkken 85, Korup, 5210 Odense NV.
Tlf. 6594 1629 E-post: koruplokalarkiv@netscape.net
- Åbningstid: 2. og 4. tirsdag i måneden kl. 19.00 – 20.30

ARKIVET I UBBERUD

- Adresse: Ubberud Skole, Ubberudvej 30, Ubberud, 5491 Blommenslyst
- Arkivet er beliggende på 1. sal i den ældste del af skolen over for kirken. Skilt ved indgangen.
- Arkivleder: Flemming Thaulow, Tornmarksvej 27, Lille Ubberud, 5491 Blommenslyst.
Tlf. 6596 7508 E-post: flemming.thaulow@mail.dk
- Åbningstid: 1. og 3. tirsdag i måneden kl. 18.00 – 19.30

For begge arkiver gælder det, at de er lukket i skoleferier.
Besøg uden for åbningstiden kan ske efter aftale med arkivlederen eller et bestyrelsesmedlem.

På arkiverne arbejdes der med at

- Indsamle arkivalier
- Interviewe og lave båndoptagelser
- Lave video (i samarbejde med Korup LokalTV)
- Fotografere og lave billeder
- Finde billeder og fotografier fra sognene
- Registrere arkivalier og klippe i aviser

25 ÅRS JUBILÆUM

Som nævnt andetsteds er det i år 25 år siden Korup-Ubberud lokalhistoriske Forening blev oprettet. Samtidig kan Flemming Thaulow fejre sit "sølvbryllup" med Ubberud Arkiv.

I alle 25 år har han stået i spidsen for arbejdet på arkivet, og engagementet er stadig usvækket.

I kraft af sin kommunale ansættelse og de kontakter, han havde og har bevaret, har han været af uvurderlig betydning for arkivet i praktisk henseende.

Stor betydning har han også, når det drejer sig om arkivets egentlige formål, at samle og bevare. Han er stadig fyldt med entusiasme og ideer til at komme videre. Samtidig gør han en stor indsats for at orientere om arkivet ved at holde foredrag og vise lysbilleder rundt i sognet.

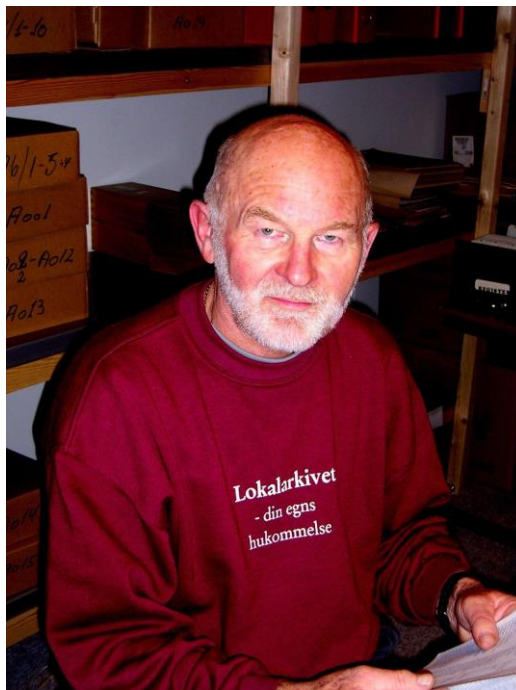
Over for gæster på arkivet er han utrolig venlig og hjælpsom.

Hans viden om sognet og dets historie er enorm, og han ved alt om, hvad arkivet rummer, om end ikke altid, hvor tingene er.

Nu da arbejdet med sognehistorien er overstået, og næsten alle udlånte sager er kommet hjem, er arbejdet ved at komme ind i en rolig gænge, som passer os alle.

Et stort til lykke og tak for samarbejdet

Medarbejderne på arkivet.

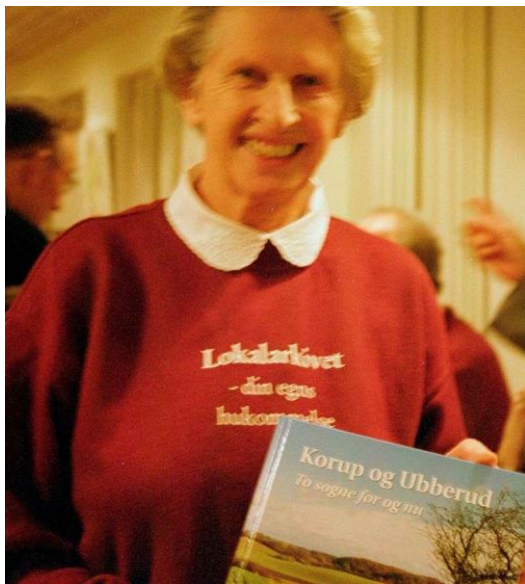

ÅRSBERETNING

Bogen om Korup og Ubberud sogne

Året, der er gået vil vi nok ikke glemme. Her tænker jeg naturligvis på d. 4. marts 2003, den dag Korup-Ubberudbogen blev præsenteret. Der var ca. 200 op for at overvære det og få bogen med hjem.

Efter velkomsten talte borgmester Anker Boye, derefter stadsarkivar Jørgen Thomsen og

til sidst fortalte undertegnede lidt om de syv

år, der var gået fra vi fik bevilget pengene, og til bogen var færdig.

Korup LokalTV var der også for at forevige begivenheden.

Der blev serveret rød- og hvidvin, øl og vand, samt sandwich.

Vi var alle glade for det gode resultat. Det var en meget fin aften.

Alle var naturligvis meget spændte på, hvordan det ville gå med salget; men da vi nåede juni-juli, kunne vi melde udsolgt. Beklageligvis har vi måttet sige nej til nogle stykker; men vi er godt tilfredse med resultatet.

Generalforsamlingen 2003

blev afholdt d. 18. marts i Korup Sognegård. Vi var lidt spændte på fremmødet, da vi 14 dage før havde præsentationen af bogen, men ca. 80 medlemmer mødte op. Hvor er det er dejligt.

Jørgen Poulsen blev valgt som dirigent. Til bestyrelsen genvalgte Jens Peter Jensen, Inger Hansen, Ove Kühn og Erik Poulsen.

Efter kaffepausen fortalte stadsarkivar Jørgen Thomsen og Johnny Wøllekær om arbejdet med den nye sognehistorie og

illustrerede
med lysbilleder.

Det var en meget
vellykket aften.

Arkiverne

Her er der flere gode nyheder, idet Korup Arkiv efter 25 års venten kan se frem til at få bedre lokaler. Det er også meget hårdt tiltrængt, så det glæder vi os over. På begge arkiver er der hele

tiden meget arbejde. Heldigvis er der god

frivillig hjælp begge steder, hvad der også er nødvendigt for at få det til at fungere.

Både Flemming Thaulow og Jens Peter Jensen er meget ude i foreninger og vise lysbilleder og fortælle om arbejdet i foreningen.

Flemming Thaulow har været på Vissenbjerg Plejehjem, Grævlingehuset og Folkedanserforeningen. På arkivet har der bl.a. været besøg fra St. Georgsgildet.

Jens Peter Jensen har været i Grævlingehuset flere gange.

På begge arkiver kommer der mange, de aftener der er åbent. Det glæder os, for det er altid spændende at få en snak med folk og se, om vi kan hjælpe dem med oplysninger.

Udflugt

Søndag d. 31. august gik turen til Arreskov Slot, hvor vi blev hjertelig modtaget og vist rundt af greveparret Schaffalitsky de Muckadell.

Vi var rundt og se hele slottet, undtagen en lille del af den ene fløj, hvor den ældre generation boede til deres død i 1992. Det er nu lejet ud.

Det var meget interessant at se og høre om. Der var mange gamle, flotte møbler og malerier, fine kakkelovne i næsten hvert rum, masser af standure, som greven går rundt og trækker hver lørdag.

Det er et stykke kulturarv, som her er

bevaret, og vi må håbe, det kan fortsætte.

Derefter gik turen til Strandlyst ved Nab, hvor vi spiste vor medbragte mad. Bagefter kunne vi gå rundt i den kønne have med et væld af blomster, fuchsier, roser og

en masse andre blomster, sten og

springvand. Det sidste nye tiltag var en stengrotte, som skulle bruges til koncert.

Vi drak vor medbragte kaffe, før vi kørte derfra.

På hele turen fortalte Freddie Westergaard om hvad vi så. Turen er køn i sig selv, men når vi får det hele fortalt og forklaret, får vi meget mere ud af det.

Vi var både inde om Brobygård og Fåborg havn. Tak til Freddie.

Da deltagerantallet er begrænset til 50, vil turen blive gentaget til sommer.

Arkivdag

Den 8. november var der arkivdag med åbne arkiver over hele landet. Det fælles tema var

”Krop og bevægelse i lyst og nød”

Korup og Ubberud arkiver holdt fælles åbnet i Ubberud fra kl.10-15. Der var plancher med billeder fra idræt og andre gamle billeder. Korup-Ubberud Folkedanserforening havde lavet en udstilling, og der var en til at fortælle om folkedans.

Kristian Vedel Jensen viste video om gymnastik i Korup-Ubberud gennem mange år.

Det var en god dag, men på grund af fejlagtig annoncering af åbningstiden kom der ikke så mange mennesker, som vi havde ventet.

Korup LokalTV

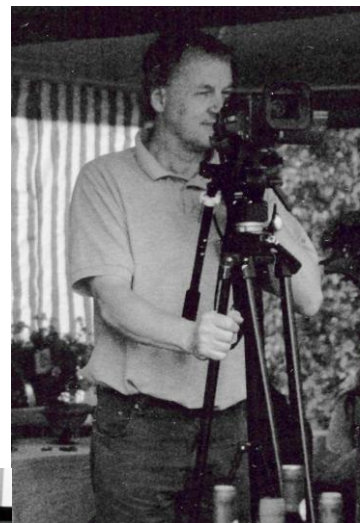
Lokalhistorisk Forening har stadig et fint samarbejde med Korup LokalTV. Der er i årets løb lavet flere udsendelser i samarbejde med arkiverne, og flere er planlagt.

LokalTV er altid parat, når vi siger til, som f.eks. ved præsentationen af sognehistorien, til generalforsamling og arkivdag, og nu sidst d. 4. december i Ubberud Forsamlingshus.

Det var den dag, der blev uddelt penge til foreningerne fra den nedlagt Ubberud Brugsforening.

Korup-Ubberud lokalhistoriske Forening fik 47 000 kr. Beløbet er givet til overspilning af de bånd, Korup Lokal TV har overdraget foreningen. Båndene

Lokal TV's Meningen skal medie, som fremtiden se de

dækker alle udsendelser fra hidtidige virke. er, at båndene overføres til et er sikret, så det i vil være muligt at gamle udsendelser på

arkiverne.

I øjeblikket er vi ved at undersøge de tekniske muligheder. Det sker i samarbejde med Odense Stadsarkiv. Målet er jo at få det gjort på bedste måde.

I foreningen glæder vi os over disse penge, som giver os mulighed for at arbejde videre med sagen.

Kalenderen er i år udsendt for sjette gang. Vi får mange positive tilbagemeldinger om den, så den vil vi fortsætte med.

Den 19. februar er det 25 år siden foreningen blev stiftet, men det omtales andet sted i årsskriftet.

Tak til alle medlemmer, fordi I altid møder så positivt op til vore arrangementer.

Tak til de frivillige hjælpere på begge arkiver. Uden jeres hjælp kunne de ikke fungere.

Tak til bestyrelsen for et ualmindelig godt samarbejde.

Tak til stadsarkivar Jørgen Thomsen for godt samarbejde og for det store arbejde med bogen.

Lær af fortiden – lev i nutiden – virk for fremtiden.

Ingrid Nielsen

Årsregnskab 2003

for

Korup-Ubberud Lokalhistoriske Forening

Indtægter

Kontingent 2003	17600,-
Løs-salg af kalendre	520,-
Overskud vedr. sognebogen	925,35
Tilskud fra OK til SLA kursus	<u>5000,-</u>
	24045,35

Udgifter

Porto, papir, film, kopier og bøger	10226,04
Møder, generalforsamling	5230,55
Kontingenter til foreninger	2690,-
Repræsentation	8161,40
Gebyrer på girokonto	348,-
Inventar og vedligehold	7300,61
Udflugter, arkivdag	2101,-

36057,60

Årets resultat	- 12012,25
----------------	------------

Egenkapital

Beholdningen pr. 1. jan. 2003	23125,51
Årets resultat	<u>-12012,25</u>
Egenkapital pr.31/12 2002	11113,26 kr.

Regnskabet er revideret den 12.feb.03 Der er ikke fundet anledning til bemærkninger

F. Westergaard
Freddie Westergaard
Kasserer

Anders Lunden
Anders Lunden
Revisor

Lokalhistorisk Forenings start

Den spæde start på Korup-Ubberuds Lokalhistoriske Forening fandt sted den 18. januar 1979.

Rundt om i landet var man begyndt at interessere sig for at indsamle og opbevare oplysninger om fortid og nutid. Det kunne være oplysninger om egnens indbyggere, gamle slægter, ejendomme, virksomheder, skoler, foreninger m.m..

Derfor rettede Landsarkivet henvendelse til forskellige mennesker rundt i sognene, og det måtte for Korup-Ubberuds vedkommende være Bent Vedel, den tidligere sognerådsformand. Bent Vedel bad mig om at hjælpe, da jeg boede i den modsatte ende af den gamle kommune, og vi kendte hinanden fra sognerådsarbejdet.

Det var imidlertid Karen Møller Nielsen fra Ubberud, der blev igangsætteren. Karen og jeg fulgte ad hver uge fra et kursus i Odense, og hver gang fik jeg en lille påmindelse om, at tiden var inde til at starte, vi måtte se at komme i gang. Det var grunden til, at første møde fandt sted hos os i Spedsbjerg. Omkring bordet sad : Flemming Thaulow, Steen Christensen, Kristian Nielsen, Ingrid Lagoni, Karen Møller Nielsen, Hansine og Bent Vedel og Ruth og Gunnar

Øhlenschlæger

Nu var starten gået, og fra nu af skete der noget. Forberedelserne til en stiftende generalforsamling blev uddelegerede, og generalforsamlingen fandt sted mandag den 19. februar 1973 på EGV-centret på Kalørvejen.

45 interesserede var mødt op, og efter en heftig diskussion blev man enige om at danne 1 forening og 2 arkiver, henholdsvis i Ubberud og i Korup.

Foreningens første bestyrelse blev valgt, og ved efterfølgende konstituerende møde blev Bent Vedel formand, Ruth Øhlenschlæger næstformand, Flemming Thaulow kasserer og Ingrid Lagoni sekretær. De øvrige bestyrelsesmedlemmer var A. Meldgård Kjær, Sofus Knudsen og Kristian Nielsen.

De 2 arkiver fik til huse i henholdsvis

Ubberud skole og Korup skole. I

Ubberud blev arkivet ledet af Flemming Thaulow og i Korup af Ingrid Lagoni.

Arkivet i Ubberud blev indrettet i værelser ovenpå den tidligere inspektørbolig, og med senere udvidelser og med mange hjælpere er der skabt rigtig gode rammer om arkivarbejdet der.

Derimod har arkivet i Korup haft meget dårlige arbejdsforhold. Ved starten fik man overdraget 2 små lokaler i kælderen i en tidligere lærerbolig. Allerede da var der mellem skolens ledelse og foreningen enighed om, at disse lokaler kun var

Onsdag 7. marts 1979 ★ ★ ODENSE POSTEN 21

Gamle minder i ny forening

Allerede fra starten stor interesse for
Korup-Ubberud Lokalhistoriske Forening

Korup-Ubberud Lokalhistoriske Forening er stiftet, og allerede fra starten har det vist sig at mange i området er interesseret i arbejdet med oprettelse af lokalarkiver i henholdsvis Korup og Ubberud.

På den stiftende generalforsamling var der bl. a. besøg af Bent Ødegaard, formand for den Lokalhistoriske Forening i Højby samt Arne Stricker, lokalhistorisk konsulent ved Centralbiblioteket. De fortalte om hvordan arbejdet kan gribes an.

Der blev valgt en bestyrelse som fik en tidligere sog-

nerådsformand Bent Vedel Jensen som formand. Næstformand blev Ruth Øhlenschlæger. Det er Bent Vedel og Ruth Øhlenschlæger der er foreningens egentlige initiativtagere. Til kasserer blev valgt Flemming Thaulow, medens Ingrid Lagoni Nielsen skal bestride sekretærposten. I bestyrelsen sidder desuden Anders Melgaard Kjær, Niels Chr. Nielsen samt Sofus Knudsen.

En af bestyrelsens første opgaver bliver oprettelsen og selve indretningen af de to arkiver på henholdsvis Korup og Ubberud skoler. Desuden skal der udpeges en

leder til hvert arkiv samt arbejdsgrupper.

På langt sigt er det planen at arkiverne skal åbnes for offentligheden, selv om det ikke bliver tale om noget egentlig museum. Men mange interessante ting bliver der utvivlsomt at kikke på.

Foreningen er specielt interesseret i personarkiver, alle former for billeder med lokalt aspekt, skudsmålboer, skøder, pantebøger samt ikke mindst foreningsprotokoller. Netop protokollerne kan fortælle en masse, ikke kun om selve foreningerne men om området i det hele taget.

midlertidige. Det var små lokaler med dårlige udluftningsforhold og med dårlige adgangsforhold, der er generende for de mange ældre, der besøger et arkiv.

Trods dette har man i årenes løb skabt ry om aktiviteterne og fået indsamlet mange arkivalier. Den bedste gave i anledning af 25-års-jubilæet ville være nogle bedre egnede rammer om det arbejde, der her udføres for lokalsamfundet. Dette er nu lykkedes. Arkivet har fået løfte om større og bedre lokaler under selve skolen. Det var en god gave til 25-årsjubilæet.

I de 25 år har arbejdet gået sin gang, såvel i bestyrelsen som i arkiverne. De skiftende bestyrelser og de frivillige hjælpere har forstået at skabe interesse om arbejdet, så foreningen har det største medlemstal blandt lokalhistoriske foreninger i Odenses omegn. Hvilken forening vil ikke være misundelig over at kunne melde fuldt hus til generalforsamling.

Aktiviteterne gennem de 25 år har også været mange. Der har været lavet adskillige udstillinger, aftenture rundt i sognene og årlige udflugter til spændende mål.

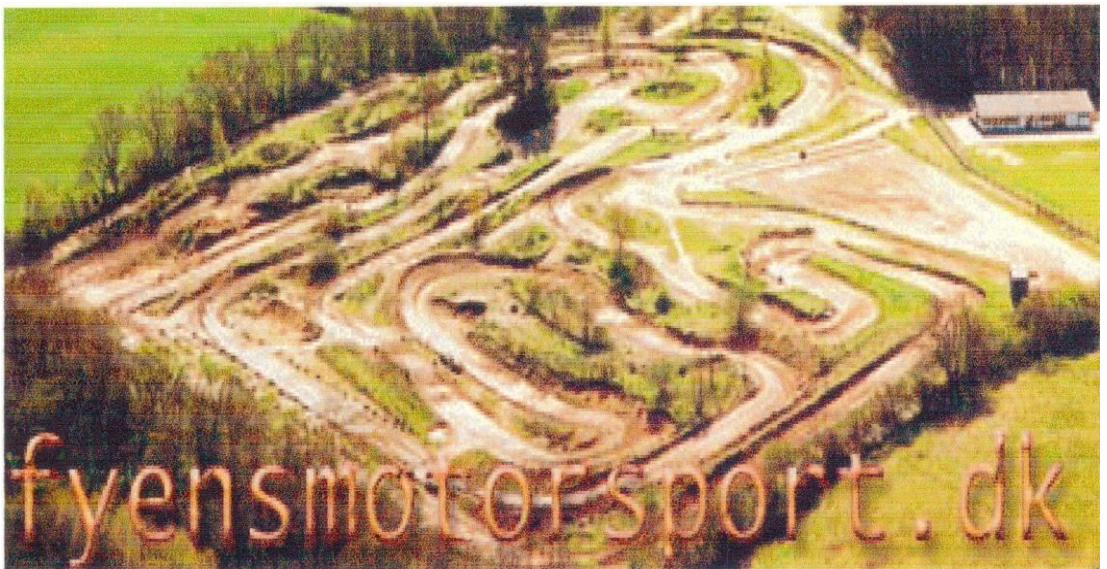
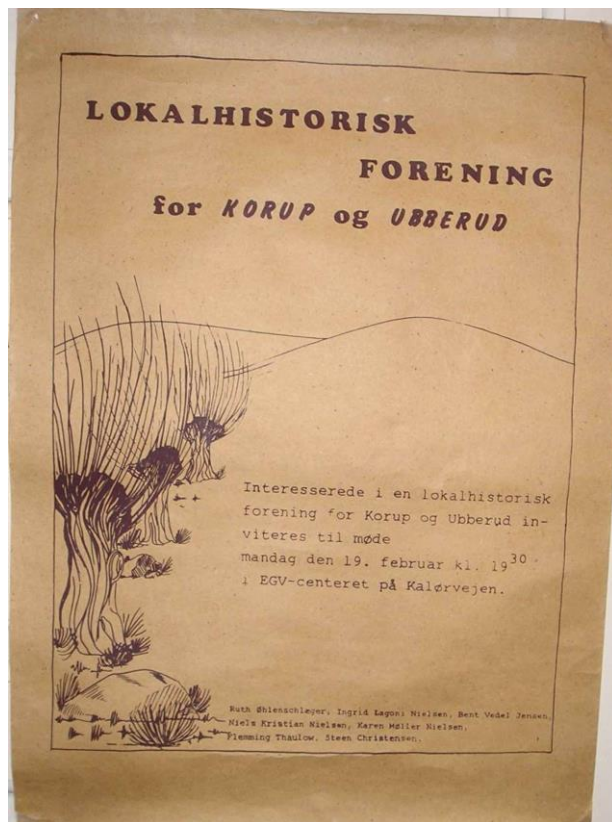
Lige fra starten er der hvert år udgivet et årsskrift, der foruden at referere fra årets gang også indeholder adskillige artikler om livet i sognene, spækket med fotografier. Der udsendes også en kalender hvert år, ligesom man har fundet vej ud til befolkningen gennem film, radio, TV og internet.

Den største opgave har dog været udgivelsen af bogen om Korup og Ubberud sogne, "To sogne før og nu." Selve redigeringen var lagt i hænderne på Odense Stadsarkiv, men indsamlingsarbejdet skete ud fra forening og arkiver.

Bogen ligger der med sine 160 sider tekst og 80 sider billeder, en bog der er rost og efterspurgt.

MEN arbejdet standser ikke med denne bog.

Ruth Øhlenschläger.

Lidt historie om Fyns Motor Sport og motorbanen i
Højbjerg af Lars Bo Rasmussen

Fyens Motor Sport 1924 - 2004

En råkold vinterdag i midt i februar 1924 mødtes en flok motorsportsinteresserede mennesker på Park Hotel i Odense. Søndage før havde Fyens Stifts Motorklub kørt et isløb på Langesø. Et par af deltagerne tog efter løbene et par ekstra runder, og det faldt ikke i god jord hos de ledende officials. Der faldt nogle knubbede ord, og det førte til, at en del af deltagerne blev enige om at lave en ny klub.

En af deltagerne var E. Bruun Larsen, som sammen med sin fader, Christian Larsen, således var med til at starte Fyens Motor Sport. På Park Hotel blev man enige om at holde stiftende generalforsamling den 24.

februar 1924 i Industripalæet på Albani Torv.

Dagen oprandt. I et andet lokale var et landbrugsmøde i gang. En af deltagerne, proprietær Bjergskov stak lige hovedet ind til motorfolket med bemærkningen:

"Vælg I bare mig til formand, det skal jeg nok klare."

Fyens Motor Sport var en realitet

Næsten fra starten var FMS en af landets største motorklubber. Man dyrkede i starten næsten udelukkende landevejsløb, både i bil og på motorcykel; men det blev hurtigt motorcyklerne der kom til at dominere. Efterhånden som det blev forbudt at køre motorløb på vejene, blev det mere og mere på lukkede baner det foregik, næsten som vi kender det i dag. Fra midten af 1930'erne begyndte klubbens kørere at vinde Dan-

marks mesterskaber i stor stil. Navne som

Herman Lar- Den første medlemsliste sen og Knud E. Mogensen, og senere den lokale Ejvind Hansen vandt op mod en snes danske mesterskaber.

Fra 1930'erne blev der kørt løb på den berømte Langesøbane. Det var rene Odense begivenheder. Med særtog fra Odense kom titusindvis af tilskuere til de mange løb, der blev kørt. I årene efter besættelsen blev der også kørt på Fyns Væddeløbsbane.

Det var løb af international karakter og altid med 15-20000 tilskuere. Også Odense

Atletikstadion har været brugt til speedwayløb, mange gange med udenlandske deltagere.

Højdepunktet var i 1953, da Odense blev gæstet af "De syv hvide Hjorte" fra Sydafrika.

Da Langesøbanen lukkede i 1949, stod FMS uden motocrossbane. Der blev søgt med lys og lygte efter et nyt sted at være, og sent i 1951 kom det bestyrelsen for øre, at et stykke jord i Højbjerg var til salg. De ca. 60 000 kvm kunne erhverves for 10 000 kr., -

År	Navn	Stilling	Bopæl
1924	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	Otto Røhl	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 61
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 91
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
1925	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
1926	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
1927	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
1928	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
1929	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
1930	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 18
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101
-	E. Bruun Larsen	Formand	St. Søndergaard 101
-	O. Rasmussen	Formand	St. Søndergaard 101
-	H. Christensen	Formand	St. Søndergaard 101

Per og Bent Bruun Larsen

og den daværende bestyrelse med formand S.B. Jeppesen i spidsen slog til, og siden har Højbjergvej 121 være i Fyens Motor Sports eje.

Købet af Højbjerg førte til en ny opblomstring for klubben, som igen blev Danmarks største motorklub med 1350 medlemmer i 1953 (Heraf mange passive)

Den nye motocrossbane i Højbjerg blev meget hurtigt en bane, der kunne trække i tusindvis af tilskuere til motorløb flere gange om året. Det blev igen til særtog fra Odense, nu til

Slukefter, efterfulgt af en lille spadseretur ned over en nybygget bro over åen og ind på den ny motorbane. Vores lokale kommune udsatte

”Ubberudpokalen”, og en række af de bedste motocrosskørere i Norden var med til åbningsløbet.

Den helt store stjerne i 50erne var den lokale Ejvind Hansen, som fik tilnavnet ”Mister Motocross”. Han vandt gennem et årti stort set alle de løb der var, ikke kun på Højbjerg, men i hele landet, og også mange i udlandet.

Hans utrolige styrke lå utvivlsomt i, at han kunne træne på Højbjerg, som også dengang var en af de bedste baner i landet på grund af sin beskaffenhed med de mange udfordringer.

Nordisk mesterskab

Højbjerg 1986. I baggrunden det gamle klubhus

Højbjergbanen er stadig en af de bedste baner i landet, der har et naturligt forløb med op- og nedkørsler. Dette er medvirkende til, at gennemsnitsfarten ikke bliver for høj; så selvom motorcyklerne i dag er blevet meget hurtigere og med

bedre affjedring, er det meget sjældent, at der sker de store styrt. Mange andre baner er anlagt på flade marker, hvor der så bliver lavet hop og udgravninger for at sænke

farten. Store dele af Højbjerg ser i dag ud som den gjorde ved anlæggelsen i 50erne.

I takt med den almindelige udvikling i samfundet er Højbjerg i dag mest brugt af de aktive. Folk har fået TV og en masse andre tilbud i deres fritid. Det er faktisk sådan, at hvor der i 50'erne var under 100 aktive ud af over 1000 medlemmer, er der i dag over 100 aktive ud af 210 medlemmer.

Højbjergbanen er kendt i motorsportskredse som banen, hvor der, hvis der havde været plads, udmærket kunne være kørt verdensmesterskaber. De største løb har dog været nordiske mesterskaber. Danske og landsdelsmesterskaber har der været kørt et utal af, og banen ligger den dag i dag klar til at afvikle sådanne løb. I 1984 blev det klubhus, som i dag er samlingspunkt for mange af klubbens aktiviteter, bygget. Huset, som var en del af den postpavillon som stod ved siden af den gamle banegård, blev delt med Dalum Lystfiskerforening. Kommunen var behjælpelig med flytningen, og et Albanilegat på 50 000 kr. gjorde det muligt at få det møbleret. Den dag i dag er der dog stadig nogle, som kan huske gamle hytte der lå på bakken. Det gamle træskur var i mange år samlingsstedet for klubbens medlemmer. Men som alle andre steder blev det et "must" med toiletter osv.

Den nye bane, som aldrig kom.

I 1993 blev lukket og slukket for aktiviteterne på den store del af Højbjerg i forbindelse med en masse rod omkring en skydebane og andre ting. Det betød, at det ikke længere var de unge mennesker i FMS tilladt at dyrke deres sport, og siden har Højbjergbanen nok været det sportsanlæg i lokalområdet, som der har været skrevet og læst mest om.

Den ugentlige træning var pludselig noget der foregik andre steder. Tre gange om året, på endagstilladelser, er alt hvad det kan blive til nu. Når klubbens yngste bliver 12 år er det slut med at køre på P-pladsen foran klubhuset

Bestyrelsen i FMS kæmper til stadighed for Højbjergs eksistens som motorbane. En kamp som mange, ikke mindst dem der har haft deres gang på Højbjerg har svært ved at forstå. Banen blev anlagt i starten af 50'erne, men en motorbane vinder ikke hævd som mange andre ting ellers gør. Nutidens miljølove levner ikke mulighed for at en motorklub kan støje over støjgrænsen i tre timer om ugen, ej heller selv om banen er fra 1952. Den uheldige sagsbehandling i 1993 gjorde nemlig at en genåbning af Højbjergbanen var at betragte som et nyanlæg med meget skrappe støjkrav. Krav som ikke engang motorcykler med nummerplader kan overholde.

Lukningen af den store del af Højbjerg, altså selve motocrossbanen, er dog ikke den første miljøsag, der ramte klubben. I 80'erne blev det meget populært at dyrke BMX.

Rejsegilde på det nye klubhus

TRÆNING PÅ HØJBJERG. BOARNE BENZINMANO.

Altså cross på trædecykler. Den del af klubbens aktiviteter måtte dog lukkes igen, da naboer klagede over støj

fra startbom og tilråb fra ivrige forældre. Af pladshensyn var det ikke muligt at køre BMX og

motocross samme dag, så BMX-banen var en udvidelse af klubbens aktiviteter, og det ville man ikke acceptere. Som et andet kuriosum forlangte man i slutningen af 80'erne, at der skulle anlægges en vaskeplads

til vask af motorcyklerne, når de havde kørt

på banen. Man mente, at vaskevandet

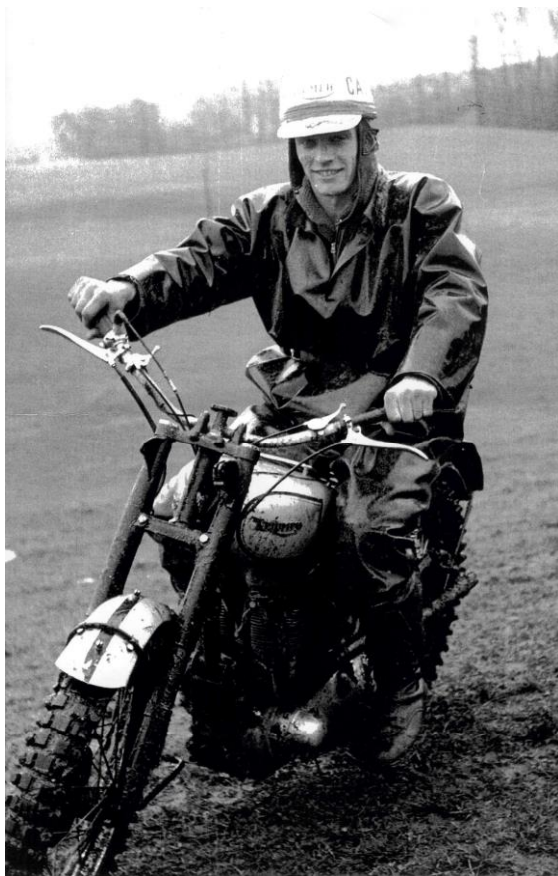
var helt vildt forurenset. Klubben gjorde som forlangt og anlagde en vaskeplads med olieudskiller og det hele.

Efter at FMS så to gange havde betalt for rensning af vandet hos

Kommunekemi i Nyborg, hvor man stod totalt uforstående overfor at skulle rense rent vand

med jord i, blev der givet tilladelse til at klubben måtte suge vandet op af tanken og bruge det til at vande banen med, når det støvede. Det viste sig nemlig, som klubben sagde, at det var næsten umuligt at måle forureningen. Den er faktisk mindre end den der kommer i kloakken langs med vejene, når det regner.

Til trods for alle disse genstridigheder holder medlemmerne i FMS dog fast i

Ejvind Hansen klubben og i Højbjerg. Senest er

en del af bestyrelsen gået ind i arbejdet i Danmarks Motor Union for at få lempet kravene til motorsportsanlæg, ikke mindst for dem som allerede ligger rundt om i landet. Andre skulle nødig komme i samme ulykkelige situation som FMS er i med Højbjerg.

Højbjergbanen er dog stadig rammen om mange aktiviteter i FMS. Som før nævnt ikke mindst i klubhuset. Der holdes foredrag, der er fastelavnsfester og en masse andre grunde til at mødes.

Højbjergbanen er og bliver Fyens Motor Sports anlæg, og hvem ved, måske en dag igen medlemmernes hjemmebane.

9/8-78.

MALTHA GADE

TRÆNING
HØJBJERG.

Noget om Ubberud Plejehjem og hjemmeplejen i KorupUbberud 1966-2003 – set gennem mine briller.

af Anne Thaulow

Først på året 1966 havde min daværende nabo besøg af hjemmesygeplejerske Asta Jensen i forbindelse med en hjemmefødsel. Asta manglede en ferie- og fridagsafløser og kunne, fra vi fik vores første barn, huske, at jeg var sygeplejerske. Hun forhørte sig om, hvad jeg lavede, så næsten uden min medvirken havde Asta og naboen arrangeret, at jeg blev afløser, og naboen passede vores søn imedens. Da det var en gammel drøm, jeg her fik mulighed for at få afprøvet, slog jeg til, selvom jeg samtidig måtte passe mit job på Odense Amts og Bys Sygehus som aftenvagter hver anden uge.

Asta indrettede sine fridage efter mine, så det gik fint, bortset fra sommerferien, hvor jeg næsten arbejdede i døgndrift. På daværende tidspunkt stod man næsten til rådighed døgnet rundt, da der ikke var noget, der hed døgnpleje. Der var et højt serviceniveau til glæde både for os og de borgere, vi betjente. Gad vidst, om hviletidsbestemmelserne var opfundet dengang!

Klar til afgang

Aflønningen, som var 13,78 kr. pr. time og 47 øre pr. kørt kilometer, blev foretaget i dagligstuen hos kassereren i den lokale sygeplejeforening fru proprietær Heje, Middelfartvej 565.

I oktober måned fik jeg besøg af socialudvalgsformand Peter Olsen, der kom for at høre, om jeg kunne tænke mig at arbejde halvdags for at aflaste Asta Jensen, der havde pådraget sig en dårlig skulder i plejearbejdet. Jeg accepterede på betingelse af, at jeg blev fastansat og kunne sige mit job på sygehuset op. Det kunne Peter og jeg godt blive enige om. Det var straks sværere at få Dansk Sygeplejeråd til at acceptere. En hjemmesygeplejerskestilling var på 8 timer, og det var man ikke meget for at skulle fravige; men da var som hjælp for en ansat på 8 timer, gik det til sidst igennem, og socialudvalget kunne d. 19. december 1966 indstille, at jeg blev ansat. På det tidspunkt var hele ansvaret for hjemmeplejen i kommunalt regi. Mon ikke det skete i forbindelse med sammenlægningen af Korup og Ubberud kommuner samme år? Nu skete lønudbetalingen hos kommunekasserer Vagn Hansen.

En arbejdsdag i 1966 startede ud fra hjemmet kl. 7. Man kørte så ud på den rute, man havde planlagt på forhånd ud fra de opgaver, der skulle løses. Insulin til diabetespatienter kom først, så pleje af borgere, der ikke selv magtede at komme ud af sengen, og behandlinger, der skulle gives 2 gange om dagen. Det kunne være

injektioner, sårpleje eller pasning af barselspatienter. Dengang var det almindeligt, at man fødte i hjemmet. Vi kom de første dage for at passe mor og barn.

Hjemmesygeplejersker på cykel

Sundhedsplejersken kom først ind i billedet efter nogle dage. Resten af formiddagen gik med diverse sygeplejeopgaver. Fra kl.12-13 havde vi telefontid. Dengang kunne både borger og egen læge ringe for at lave en aftale om besøg. Kl. 16-18 kørte man ud igen for at yde

hjælp til dem, der havde behov for besøg 2 gange om dagen. Jeg arbejdede dog kun få timer om formiddagen, afpasset efter hvad der var af opgaver om eftermiddagen, da jeg var på nedsat tid de dage,

hvor både Asta og jeg var på arbejde. Ellers havde jeg en al-

mindelig 8 timers dag, såfremt jeg ikke blev kaldt ud. Overarbejde var et ukendt begreb. Jeg gad også nok se, hvem der i dag på en 4 timers arbejdsdag ville arbejde både morgen og eftermiddag, med risiko for at blive kaldt ud aften og nat.

Gennem alle de år, hvor jeg har arbejdet i hjemmeplejen, er der aldrig nogen, der har misbrugt den mulighed for at få fat i mig på alle tider. Der har dog været et par sjove oplevelser. Fx blev jeg en morgen kl. 5 ringet op vedrørende noget medicin. Jeg spurgte pågældende, om det ikke kunne vente til det blev dag. "Jamen, hvad er klokken da?" spurgte han. "Den er 5," svarede jeg. "Nå! Jeg troede, den var mere, jeg er ved at koge hvidkålssuppe." Denne oplevelse grinede vi siden meget af, når vi kom til at tale om den.

Der var også en udstrakt service og samarbejde med patienter og pårørende. Om vinteren havde vi ofte patienter, der boede et godt stykke væk fra offentlig vej. Vi kunne så blive ringet op om morgenen af pårørende, der meddelte, at vejen ville være ryddet kl.? Ligeså havde vi et godt samarbejde med den lokale vejmand. Når vi ringede og bad om, at fx Højbjergvej var fremkommelig på nærmere aftalte tider, var det uden problemer.

I telefontiden kunne man så få rensat og kogt de instrumenter, sprøjter og kanyler, der var blevet brugt i løbet af dagen. Dengang var der ikke noget, der hed engangssprøjter. Kanyler skulle have

indsat en stilet, så de ikke blev tilstoppede af kalk, når de blev kogt. Til opbevaring og transport af sprøjter og

kanyler havde vi en metalbeholder, der passede i størrelse til sprøjtestørrelse. I denne beholder var tillige hospitalssprit til at desinficere. Hospitalssprit var ikke bare noget, man bare gik på apoteket og købte. Nej, vi fik en bevilling fra Told og Skat på 2 liter om året. Det skulle så strække, ellers var man i knibe. Dog havde vi en god ven i den lokale dyrlæge, som enkelte gange forstrakte os, når det kneb.

Forbindingsmateriale skulle den enkelte patient selv betale, vi sørgede for at få det købt. Det var ikke altid let at bede om betaling, så nogle forbindinger har jeg lagt til af egen lomme – dog uden at lide nød.

Hjælpemidler som plejesenge var et næsten ukendt begreb. Vi fik den første i sommeren 1967. Det var ikke med ansøgning i flere eksemplarer, nej Asta og jeg gik på kommunekontoret og forklarede behovet for sognerådsformand Bent Vedel Jensen og kommunesekretær Mads Jensen, som så bestilte sengen, da de mente, vi kendte behovet. Det var tider!

Personlift til flytning af patienter, der ikke kunne stå på benene, kendtes ikke de første mange år. Vi løftede simpelthen vedkommende fra seng til stol og tilbage igen.

Hjemmehjælp, som det kendes i dag, var der ikke. Der var få husmoderafløsere, som gik ind og hjalp med den daglige husførelse, madlavning, vask og rengøring, hvis den, der stod for husførelse ikke selv var i stand til det på grund af sygdom. De arbejdede dog ikke i weekenden eller på helligdage. Her måtte hjemmene klare sig på anden vis. Efterhånden som behovet ændrede sig, nok på grund af en ændret familiestruktur, udvidede man hjælpen til også at omfatte lørdag, og senere også søndag. Det var nok også på det tidspunkt, man ændrede fra husmoderafløser til hjemmehjælper. Jeg mener at kunne huske, at man startede med at arbejde hver 6. weekend. Det føltes som meget belastende for mange. Sidst i 1970'erne begyndte døgnplejen, dog kun som et aftentilbud. Nattilbud kom først til senere og dermed også muligheden for at passe mere plejekrævende hjemme.

Hjemmeplejen har gennem årene været funderet forskellige steder. Ved kommunesammenlægningen i 1970 kom vi under Odense Sygekasse. Da sygekasserne i 1973

blev nedlagt,
kom vi
tilbage til
kommunen.
Ved
kommunens

opdeling i 8
områder
blev vi
fysisk
placeret i

På plejhjemmet

På plejhjemmet

Tarupcenteret, der hvor der nu er burgerbar. Det blev efter nogle år for trangt, og vi flyttede over på 1. sal ved

posthuset. Sidst i 1980'erne lavede

man forsøg med integreret pleje, plejehjem og hjemmepleje skulle være en helhed. Ved den lejlighed blev den nordlige del af Tarup Distrikt skilt ud til Næsby, og den sydlige del blev til Bolbro. I 1998 ændrede man struktur igen. Det betød, at den sydvestlige del af distrikt Tarup atter blev lagt sammen med Bolbro og kom nu igen til at hedde Vest. Hvis jeg ikke tager meget fejl, vil det hele i løbet af de næste par år være samlet igen.

Opgaverne for hjemmeplejen er igennem årene skiftet fra at klare alle opgaver omkring en patients personlige behov for hjælp til mere specifikke sygeplejeopgaver – injektioner, medicin, skift af forbindelse o.l. – samt konsulentrolle i forhold til både borger og det øvrige plejepersonale. Antallet af daglige besøg og opgaver har været stigende i takt med nye behandlingsmetoder, der er lagt ud i hjemmeplejen.

Arbejdstiderne har gennem årene skiftet. På et tidspunkt i 1970'erne blev der ansat en aften-sygeplejerske. Det betød, at vi kun sjældent arbejdede både formiddag og aften, da vi var mange om at dække de vagter, hun ikke havde. Omkring 1976 stillede sygeplejerskerne bilerne på grund af utilfredshed med betalingen for brug af egen bil. Der blev indkøbt cykler, og man skulle tage taxa over de lange afstande. Det var heldigvis en pragtfuld sommer, så det var ligefrem behageligt ikke at skulle ud i en varm bil. De hjem, vi kom i, var utrolig solidariske med os. Der blev serveret kolde og varme drikke, is m.m. i skyggen i haverne. En kunstnerisk sjæl tegnede et skilt med en moskito til at sætte bag på cyklen. Så trods strid med arbejdsgiver havde vi en skøn sommer.

Det har været spændende at følge den udvikling, der er sket i området gennem årene. Vi havde hjem, hvor der hverken var indlagt vand eller elektricitet. I et hjem skiftedes landposten og vi til at fylde petroleum på kaminen. Dengang havde postvæsenet også bedre tid til service. Mange havde ikke badeværelse. Hele kvarteret omkring Billeshavevej, Elsdylrøkken, Kronhjortløkken og Grævlingeløkken var marker. Butikcenteret ved stationen var der ikke, her lå en gård, hvor "Laurits på Sandet" boede.

I 1994 integrerede man hjemmeplejen og Ubberud Plejehjem. Det vil sige, at personalet var ansat til betjene borgere både ude og inde. I praksis var de dog delt i to grupper, der hjalp hinanden. Det betød, at der blev en større sammenhæng mellem plejhjemsbeboerne og beboerne ude, da vi inviterede modtagere af hjælp med til vore festligheder. Det tror jeg var til gavn for alle parter. De sociale kontakter fra den aktive tid blev bevaret. Man vidste, hvem vi på hjemmet var, så hvis der blev brug for en plads, virkede det ikke så skræmmende. I 2001 fandt man så ud af, at det alligevel ikke var en god idé med sammenbragte kulturer, og hjemmeplejen blev igen skilt ud og fik til huse på Korup Dagcenter. Nu flytter de ind på det nye Ejstrup Plejecenter, dog som en selvstændig enhed med egen leder.

Sygeplejeområdet har gennem årene været betjent af en fast stamme, Asta Jensen, Anne Thaulow, Ruth Kristensen. Da Asta holdt d. 31. marts 1970, delte Ruth og jeg stillingen, så vi kørte hveranden uge. I forbindelse med min efteruddannelse og Ruth Kristensens sygdom kom Vita Christensen til i 1978. Da jeg i 1993 blev trukket ud af hjemmeplejen, fik Vita opnormeret sin stilling til fuld tid og klarede en tid stillingen med skiftende afløsere. Nu er opgaverne, i takt med den større kompleksitet og øget antal opgaver, delt ud på flere sygeplejersker.

Ubberud Plejehjem blev bygget i 1953 som et traditionelt alderdomshjem for borgere, der havde brug for omsorg og tryghed, men som i høj grad kunne tage vare på sig selv og deltage i de daglige gøremål i køkken og have, hente varer i Brugsen m.m. Gradvis er opgaverne blevet tungere, og de fysiske rammer ikke længere svarende til tidens krav. Efter en stor jubilæumsfest i foråret lukkede plejhjemmet ved udgangen af 2003. De første par år blev hjemmet ledet af frk. Hansen. Efter hende overtog Tove Thorup opgaven som leder indtil udgangen af 1993, hvor hun i forbindelse med integrationen af plejehjem og hjemmepleje flyttede til Solgården i Tarup. Herefter blev jeg leder, dog kun for plejedelen, da køkken og beskæftigelse kom til at høre under en anden sektion.

Der skete her som andre steder økonomiske stramninger, så det blev sværere at foretage sig noget, der kostede penge. Men vi var i Ubberud så heldige, at en beboer testamenterede et meget stort beløb til beboere og personale. Det betød, at vi kunne tage på busture, indkøbsture, købe underholdning, spille banko og holde fester uden at skele til økonomien. Det at man har kunnet få nogle fælles positive oplevelser at leve på i hverdagen har helt sikkert betydet meget for både beboerne og personalet. Disse penge er nu brugt, men vi har været så heldige, at vi fik de 100 000 kr., som jeg søgte likvidationsudvalget om, da Ubberud Brugs lukkede. Disse penge håber jeg, at beboere og personale i det nye Ejstrup Plejecenter må få lige så stor glæde af.

Det var meget vemodigt, da den sidste beboer forsvandt ud af døren på Ubberud Plejehjem, men efter en tilvænning til de nye omgivelser på Ejstrup Plejecenter, håber og tror jeg, det bliver til glæde for både beboere og personale.

Det har været et spændende og indholdsrigt arbejdsliv. Jeg har i arbejdet mødt mange interessante og livskloge mennesker, som gennem gode samtaler har beriget mig. Man skal have brød på bordet og derfor en løn, men ellers må man sige, at arbejdet har

båret lønnen i sig selv. Det er muligvis også derfor, sygeplejersker hører til lavtlønsområdet.

Poul Hansen købte senere mere jord til sit "Søeløkkested", men i 1815 solgte han og flyttede til

Ubberud sogn. Køberen var formodentlig Lars Hansen, som i 1822 solgte videre til Jomfru Maren Cathrine Hansdatter for 100 rigsbankdaler.

Kort tid efter indgik Maren Cathrine ægteskab med ungkarl Rasmus Pedersen, der havde været tjenestekarl i Store Pederstrup. De blev viet 30. august 1822 i Korup Kirke af pastor Peter August Steinfeldt.

Efter få år blev rammerne for snævre for Maren Cathrine og Rasmus Pedersen. Så 11. december 1828 lånte Rasmus Pedersen 250 rigsdaler af brændevinsbrænder Peder Nielsen i Odense. I forbindelse med dette lån blev der oprettet et pantebrev, og heri finder man for første gang navnet "Slukefter Kro." Så her var starten på Slukefter Kro.

I 1852 overtog Peder Knudsen kroen og drev den frem 1886, hvor Rasmus Sørensen købte den. Han drev kun kroen i få år, før han solgte til Erik Hansen, og så er vi fremme ved den familie, som drev kroen fra 1891 til 1960.

25. november 1891 fandtes i Fyens Stiftstidende følgende notits: "Slukefter Kroe er solgt til Ungkarl Erik Hansen for 32000 Kr. Tiltrædelsen skeer straks."

Erik Hansen, hvis fader var parcellist i Ejlstrup, kom som ung til at tjene i Trøstrup. Efter sin soldatertid blev han karl på Slukefter Kro. Her tjente han i 5 år som staldkarl hos kroejer Peder Knudsen og derefter i endnu 6 år hos dennes eftermand Rasmus Sørensen. Denne solgte så kroen til Erik Hansen.

Kort tid efter overtagelsen af kroen holdt Erik Hansen bryllup med sin forlovede Kristine Poulsen, datter af gårdejer Lars Poulsen, Trøstrup. Det unge par var nu ikke blot ejere af kroen, for der hørte mere til. Foruden et jordtilliggende på ca. 30 tdr. land var der et maltgøreri, en købmandsforretning, hvorfra der bl.a. solgtes foderstoffer og et bageri, hvorfra vogne kørte ud

Køde

Ha Erick Hansen har fyldestgjort mig for den i foran.
 staaende Kontrakt afkøberede Købenum Nr 32,000
 med i Overensstemmelse med Post 3 at overtage Pante.
 gølden 19,000 Kr. og betale Kontant 13,000 Kr. og
 da han iøvrigt har opfyldt Kontrakten, skøder og
 overdrager jeg herved til ham fra mig og Arvinger
 den anmeldte Ejendoms Slukefter Kro, Matrik. 28, 4 b,
 4 c og 19 a af Trostrup samt 11 a af Koriup, af Plak. ialt
 2 tdr. 1 Sgr. 10 Aln. o. Aln., Plakat 26 Kr. 82 Gr., og skal denne
 Ejendom med paaestaaende Bygninger med grund, murer
 og nagelfast Tilbehør for Fremtiden tilhøre navnte Erik
 Hansen som hans lovlige Ejendom med de samme Ret.
 tigheder og Byrder, hvormed jeg selv har ejet den. Hvilken
 Hensende Købenum er gjort bekendt med det Forindret.
 Købenum har tilbragt Ejendommen og det medfø.
 gende Løsen, af Værdi 7000 Kroner, er overleveret ham, Al.
 i Overensstemmelse med Kontrakten.
 Jeg indestaar for Varskjæmmel efter Loven
 til Betræffende under min Haand og duosfæst.
 Ved Nærværelse i Odense den 18 Juni 1892
 Niinas Sørensen
 Al. V. Helligsø:
 J. M. Sørensen

langt omkring med rugbrød. Landbruget blev senere udvidet med ca. 10 tdr. land. I 1911 kom Nordvestfynske Jernbane med "trinbræt" lige i baghaven. Dette satte vældig skub i besøget på Slukefter Kro.

18. september 1928 brændte den gamle kro ned til grunden. Af selve krobygningen var kun det tegltækkede bageri blevet reddet, samt det meste af indboet.

Ved pinsetid det følgende år stod en ny Slukefter Kro klar til at modtage gæster igen. Dens opførelse kostede ca. 100 000 kr., rødt murværk og tegltag, udvidet på forskellig måde efter tidens krav, bl.a. med lukket veranda med plads til ca. 150 gæster.

I 1937 overtog frk. Anna Hansen kroen efter sine forældre til en pris af 97 000 kr.

I Anna Kro's tid (1937 -1960) var kroen hele sognets sted. Det var her man mødtes i sorg og glæde – til foredrag, gymnastik, dilettant, dans og til familiefester. På kroens loft havde sognerådet sin egen stue, der også blev brugt til omklædningsrum ved gymnastikopvisninger. Også skolens juletræsfest blev holdt der. Det var virkelig hele sognets samlingssted. Omkring 1960 blev der bygget hus nord for kroen, og jorden blev forpagtet ud.

Fra char-a-banctiden, hvor kroen lå så langt ude, at man måtte bede undervejs, til i dag, hvor bilisterne klarer strækningen på få minutter, har kroen været i samme families eje, drevet dygtigt og godt, så den i alle årene har været et af odenseanernes mest yndede udflugtsmål.

I 1960 solgte Anna Hansen kroen til restauratør N.P. Sørensen for 360 000 kr. Med et jordtilliggende på 12 tdr. Land.

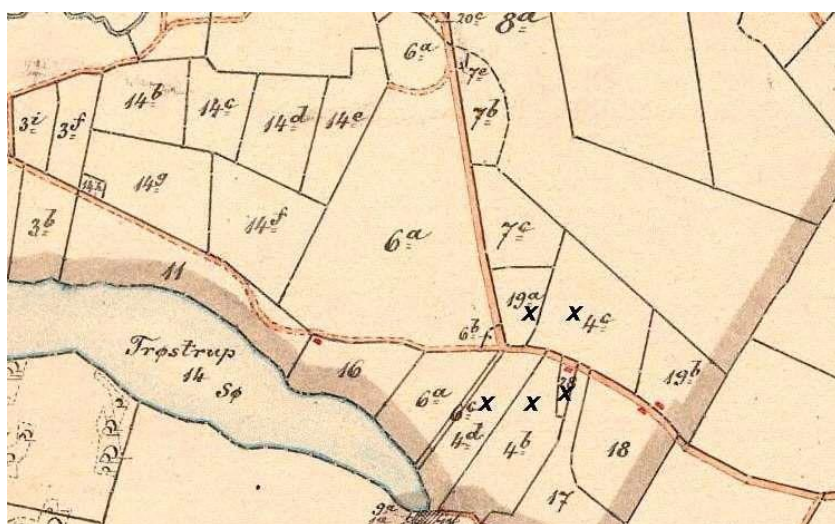
1964 skiftede kroen igen ejer. Nu hed kromanden Herman Schlenzig, og han havde betalt 500 000 kr. Han solgte kroen videre samme år til Fachmann Olsen, som måtte give 540 000 kr.

Han solgte de første byggegrunde i haven ved Søbakkevej.

Fire år senere kom en ny mand til, Sv.Aa. Jørgensen, som for 575 000 kr. var blevet kroejner.

1. december 1969 kan man i Fyens Stiftstidende læse: "Den gamle Slukefter Kro har nu fået navneforandring for anden gang. Efter at den i en årrække har heddet "Store Kro" blev det i går bekendtgjort, at kroen i fremtiden skal hedde "Frederik d. Sjettes Kro".

I 1974 blev et jordtilliggende på ca. 17 ha afhændet.

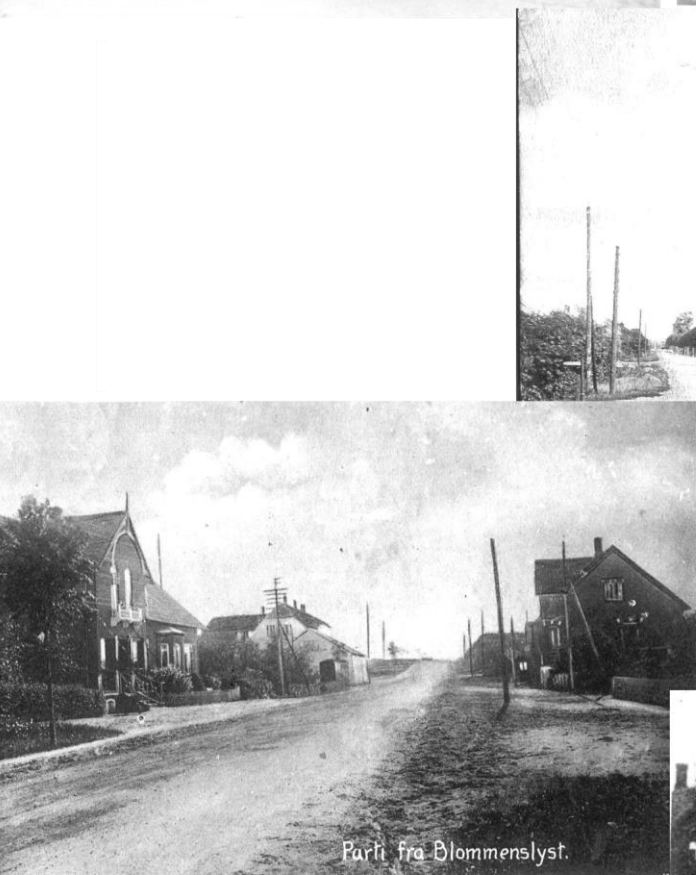

Sidst på året 1976 slutter så en epoke. Den gamle hæderkronede kro bliver for en sum af 1 125 000 kr. overtaget af DALF's uddannelses- og Kursuscenter, og herefter er navnet så

Frederik 6 Kro og Conferencehotel, Rugårdsvej 590.

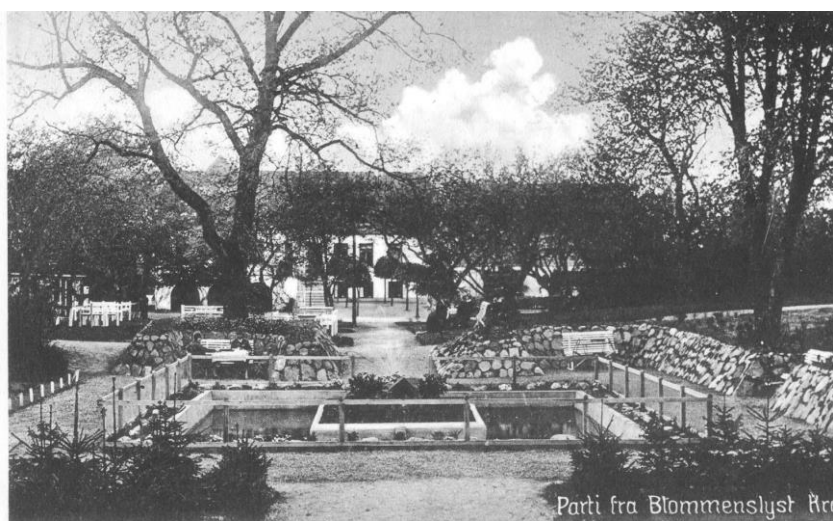
KROER - EN BILLEDKAVALKADE

Blommenslyst Kro

Parti fra Blommenslyst.

Parti fra Blommenslyst Kro

Slukefter Kro

Sluketter Kro

Parti fra Sluketter Have

EFTERLYSNINGER

Dette billede er afleveret til Korup Lokal arkiv af maler Klüver, Slukefter. Han me

te, at det var enten "Kristians" gård i Trøstrup eller en gård i Ejlstrup. Den første an tagelse er afkræftet, men hvor er det så i Ejlstrup?

Dette billede forestiller angiveligt Anna Andreassen, født ca. 1890 i Ubberud. Ingen af det navn findes imidlertid i folketællingen 1901. Er der nogen, der kender hende?

Spøgeriet på Husemosegård

I Ubberud Sogn havde man førhen, foruden dagligstuen og stadsstuen, en såkaldt mellemstue, som var mellem gangen og stadsstuen. Denne var bestemt for de fornemste fremmede, mens de mindre fornemme kom ind i mellemstuen. I denne var der gerne en eller to senge.

For noget over 30 år siden tjente en barnepige på Husemosegård. Hun var født i Hårslev Sogn, hvor hun nu bor og er en ældre dame.

En aften henimod jul sad hun og syede børnetøj i dagligstuen. Hun sad oppe omtrent til midnat, for hun syede på noget tøj, som det hastede med at få færdigt. Hun skulle sove i mellemstuen, men her såvel som i gangen, hun skulle igennem, havde folk på gården tit rystet på hovedet for at komme silde, og advaret hende derimod, men hun agtede det ikke.

I mellemstuen vidste hun vel, at der var en kælderhals, hvor der ikke var rart. Man kunne nemlig lukke kælderlemmen, så godt man ville om aftenen, og dog kunne den smække om natten. Det var sket mange gange, når hun havde ligget i mellemstuen, men det brød hun sig slet ikke om, for "det" havde endnu aldrig gjort hende noget. Men da hun den nævnte aften kommer ind i gangen, hvor loftstrappen var, hører hun, at noget falder ned ad trappen, som om en hel tønne ærter blev hældt ud af en sæk.

Hun blev dog ikke videre bange, men gik ind til husbonden og spurgte ham, om der lå en tønde ærter oven for trappen, og om der var hul på sækken, for det forekom hende, at en del ærter raslede ned ad trappen.

Men manden sagde nej. Der lå ingen ærter.

Hun gik da igen for at gå i seng, men da hun kom ud i gangen, kom den samme lyd som før, men uden at blive forskrækket åbnede hun døren til mellemstuen for at gå i seng med lyset i hånden. Men da hun kom i døren, slukkede lyset. Hun gik da ind i dagligstuen for at få det tændt og begav sig atter til mellemstuen, men lyset slukkede atter i døren. Det samme skete tre gange. Da blev hun et øjeblik som bundet til stedet, og hun kunne hverken gå eller råbe. Hun mener, at årsagen var, at hun kom tre gange med lyset. Endelig blev hun sig selv igen og gik ud i køkkenet, hvor hun lagde sig på bænken og svøbte sig ind i nogle hestedækkener, for hun turde ikke mere gå ind i mellemstuen.

Stor angst følte hun for et lille seks års barn, som lå i mellemstuen, og da de andre piger kom op om morgenen, forbavsedes de over at finde pigen liggende på bænken i køkkenet uden at tage sig af barnet. Hun fortalte dem ikke, hvad der var hændt hende sidste aften.

Barnet fejlede intet. Men efter den tid havde ingen sovekammer i mellemstuen på Husemosegård.

(Efter "Danske Folkesagn")

En barndom i Ubberud

I Kirkemarkshuset (nu Hovhavevej 26) i Ubberud boede i mange år Ingrid og Karl Jensen. For mange år siden boede nedenstående familie i huset. En af sønnerne, Peter Hansen, skrev mange år senere sine erindringer. Her bringes den del, som vedrører Ubberud.

I folketællingen 1901 er familien opført således:

Jørgen Christian Hansen Husfader f. 1858 i Vissenbjerg Huseier, Landbrug

Margrethe Pedersen Husmoder f. 1859 i Orte Sogn Hustru Marie

Matea Hansen Barn f. 1887 i Vissenbjerg

Hans Peter Hansen Barn f. 1890 i Vissenbjerg Johannes

Hansen Barn f. 1892 i Vissenbjerg

Peter Hansen Barn f. 1895 i Ubberud

Johanne Margrethe Barn f. 1897 i Ubberud

For at begynde med begyndelsen så er jeg født den 19. januar 1895 i Kirkemarkshuset, Ubberud

Mark, Ubberud Sogn, Odense Herred, Odense Amt,

Den dag, var det en forrygende snestorm. Ja, Det er hvad mor har fortalt mig, da jeg selvsagt ikke kan huske noget om det.

De allerførste leveår går jeg også let hen over, da det jeg skriver kun skal være, hvad jeg selv kan huske. Derfor kun dette, at jeg er den femte af en børneflokk på syv. Min ældste søster Marie, som for en stor del passede mig, da jeg var lille, har fortalt mig at jeg var meget plaget af bylder som ganske lille, hvorfor jeg nærmest var en vræleunge og vanskelig at passe. Ligesom tænderne ikke kunne bryde igennem gummerne, uden at lægen først måtte skære for dem.

Så går jeg frem til den tid, da jeg selv kan begynde at huske, og det første er, at jeg skoldede min venstre fod. Det står så tydeligt for mig, som var det sket for ganske kort tid siden.

Jeg havde flere gange set min mor feje fluer bort, som sad i en stor klynge i en krog oppe ved loftet over komfuret.

Det ville jeg også prøve; mor var inde i stuen ved siden af. Jeg kunne ikke nå nede fra gulvet, hvorfor jeg krøb op på komfuret, men heller ikke derfra kunne jeg nå. Så stod jeg op på låget af en gryde, som stod og kogte med rødgrød, men låget vippede, og jeg stak mit venstre ben ned i gryden, og den klæbrige og kogende masse skoldede min fod.

På mine skrig kom mor styrtende ind i køk-kenet og greb mig, tog så en saks og klippede strømpen af, for at den ikke skulle klistre sig mere fast og yderlig gøre skade på benet.

Så kom jeg selvfølgelig under lægebehandling og måtte så ligge i sengen nogen tid derefter, ligesom jeg lå i barnevognen, og mine ældre søskende kørte rundt med mig. Da var jeg godt fire år gammel. Derved kan jeg huske, at lå i barnevogn, hvad der vist ikke er mange der kan. Men ganske vist har jeg også prøvet det to gange.

Det varede et stykke tid, inden jeg kunne gå igen; men noget varigt men fik jeg ikke, udover at jeg har et stort ar oven på den venstre fod.

Så er der spredte træk fra den tid, vi boede i Kirkemarkshuset. Det var et meget gammelt hus med lidt jord til, en tre-fire tønder land. Jeg husker, at vi havde tre køer og et par kalve, en hest, den var helt hvid og hed Frits, et skikkeligt dyr, som vi børn var meget glade ved. Før far købte hesten, pløjede og harvede han med køerne. Det

Kirkemarkshuset, ca 1950 (Privatfoto)

skete også efter vi havde fået hesten, at far satte en ko for ploven tillige med hesten, og de gik godt sammen.

Vi havde nogle svin, nogle grisesøer, en hund, to katte og en mængde rotter. Ja, høns og ænder og duer havde vi også. Der var dam i haven, hvor der var en masse karusser, som vi børen om sommeren morede os med at fange, ligesom vi gled på isen om vinteren.

Det skete en nat, at mor vågnede ved at en af grisesøerne skreg. Mor tændte en lygte og gik over i svinestien for at se, hvad der var i vejen. Da så hun et syn, som ikke er helt almindeligt, og som man også skulle tro var ganske utroligt. To store rotter sad på siden af den store so og åd af hende. To store huller havde de ædt, helt ind til ribbenene. Soen lå bare stille og hvinede uden at forsøge at rejse sig op og jage rotterne væk.

Mor jog rotterne væk og gik ind til far og fortalte, hvad der var galt. Far stod så op og gik derover. Da var rotterne allerede kommen igen, så frække var de.

Far rensede sårene og hældte kreolin i dem, hvorefter soen fik fred, og sårene lægtes ret hurtigt.

Men det var en højst mærkelig begivenhed, som vi børn talte meget om, og som gav anledning til at vi blev meget bange for rotterne. Men nu blev der gjort meget for at få rotterne udryddet.

Der i Kirkemarkshuset havde vi børn mange oplevelser. Sådan husker jeg, at min ældre broder Hans havde nogle pindsvin i kasser, som vi så skulle fange frøer og snoge til, ja, også de store grønne græshopper, og mange forskellige slags biller. Især var der en krog nede i enden af marken, hvor den grænsede op til Hovhaveskoven. Der var en solrig plet, som snogene var glade ved at ligge og sole sig på. Så var det om at liste så stille ind på dem, så vi kunne fange nogle af dem. Hans kastede sig lige ned mellem snogene og greb dem med de bare næver.

Vi var knap så modige. Vi havde en kløftet gren at fange snogene med. Det var sjældent vi fangede nogen, men Hans derimod kom næsten hver gang hjem med en snog. Så var der noget til pindsvinene at æde. Den blev delt ligeligt mellem dem. Ja, sådan var der så meget, som jeg husker så nøje, selvom det meste fra min tid i Kirkemarkshuset står mere i det dunkle. Jeg var kun seks år, da vi flyttede til Odense.

Far var tillige urmager og reparerede ure for folk i omegnen; men det husker jeg ikke så meget om, for ind i fars værksted var det strengt forbudt for vi børn at komme. Ligesom der var omhyggeligt låset, når far ikke var derinde på værkstedet. Han skulle ikke have os til at hjælpe sig med at lave ure. Det blev de vist heller ikke til at gå nøjagtigt af.

Der var en stor bageovn bagest i huset, og der blev med mellemrum bagt brød i den.

Det var en stor dag for vi børn, når de store rugbrød blev sat ind i den varme ovn, som i forvejen var blevet fyret op med torn og andet kvas eller hvad der nu var for hånden. Når den så var tilpas varm, blev ilden raget ud, og ovnen fejlet med en våd halmkost for at der ikke skulle være for meget aske til brødene at ligge i. Så blev først de store rugbrød sat ind, og nogen tid efter hvedebrødene, som ikke skulle bage så længe som rugbrødene. Så kunne det hænde, at vi børn havde fået hver en lille klat hvedebrødsdej af mor, som vi så kunne lave af hvad vi ville.

Det blev for det meste til mænd, koner, heste, høns eller rapænder.

De blev sat ind til allersidst. De var som regel temmelig grå i det, for de blev lavet om og æltet så mange gange, inden vi fik den figur, som vi helst ville have.

Men de smagte godt nok, når de kom ud af ovnen, og blev spist næsten med det samme.

Især om vinteren var det festligt, når de varme brød blev lagt ind på sengene for at svalde, inden de skulle op på loftet i en stor dragkiste og gemmes. Da var det ikke så besværligt at få os i seng, for at komme i en varm seng, som lugtede så herligt af nybagt brød, var noget vi kunne lide.

En stor have var der også til huset, med store frugttræer, som vi børn klatrede op i og også sommetider faldt ned af, dog uden vi kom noget særligt til, andet end nogle buler og hudafskrabbinger hist og her.

Jeg husker et år, sikkert det sidste vi boede i Kirkemarkshuset, at der var en frygtelig mængde oldenborrer. Der var sat en pris pr pund på dem, der blev fanget for at få så mange udryddet som muligt.

De blev taget, eller rettere, rystet ned af hegnene om aftenen. Der blev holdt tæpper eller lagner under, medens en rystede grenene, hvor oldenborrerne sad, så de drattede ned i tæpperne. Så blev de fyldt i sække og transporteret ned til smeden i Ubberud, som vejede dem og betalte dem, så vidt jeg husker med 2 øre pr. pund. Dengang var der ikke noget, der kilo her til lands. Det kunne blive til mange sække fulde af oldenborrer. De blev så kogt og brugt som svinefoder eller gødning.

En aften, da vi tre brødre, hans, Johannes og jeg havde været hos bageren i Blommenslyst efter varer, og det var ved at være mørkt, kom der, medens vi gik på vejen fra Ubberud ud til vort hjem en grævling luntende tværs over vejen nogle få skridt fra os. Det kan nok være, at vi blev bange. Vi stod musestille og lyttede efter den, og det var først længe efter at vi ikke kunne høre den snøfte, at vi forsigtigt turde gå videre. Det kan nok være, at vi skyndte os at komme det sidste stykke; men vi var meget tavse, indtil vi kom inden for døren derhjemme. Så kom munden på gлед, og det var de værste røverhistorier, der blev fortalt om sådan en grævling, blandt andet at når de bed i benene, så holdt de ikke op, før de hørte det knase og meget andet. Så det er ikke sært, at vi er bange, og så er sandheden den, at en grævling er et meget skikkelig dyr.

Far gik noget på jagt og havde derfor en jagthund. Jeg husker kun en af dem, en brunspættet hund, som hed Freja, en meget god hund, som far var meget glad for og havde haft i mange år. Den blev syg og kunne ikke blive rask igen. Så måtte far skyde den. Det gjorde han ude i haven, men det kneb.

Freja så på far og logrede hver gang han løftede bøssen, og så kunne far ikke trykke af. Det gentog sig mange gange, indtil far med sorg i sind trykkede på aftrækkeren, og hans gode ven Freja sank om og var død.

Vi havde også en anden hund, en sort puddel, der hed På Vagt, som vi børn var meget glade ved, og som ikke veg fra os, når vi var ene med den.

Ingen kunne røre os, når På Vagt var ved siden af, så knurrede han og bed, dersom de ikke flyttede sig. Engang

Ubberud 1891 kom præsten og skulle tale med mor og far. De var ikke hjemme, de var i marken for at høste, og vi mindre børn legede hjemme på gårdspladsen. Men det var ikke muligt for præsten at komme ind i gården. På Vagt stod med stive ben og knurrede, parat til at gå i benene på præsten, dersom han vovede at komme nærmere.

Så vendte han om og gik ud i marken til mor og far, men morede sig meget over den trofaste hund, de havde. Børnene var godt bevogtede af ham.

Så kom den tid, da far solgte huset, og vi flyttede til Odense.

Forny et opfordring

Sidste års opfordring har ikke ført til nogen henvendelser, hvorfor vi gentager den.

Under arbejdet med sognehistorien er vi blevet klar over, at medens vi har meget stof og mange billeder fra ældre tid, kniber det meget med stof fra de sidste 50-60 år.

De fleste af os er glade for at se billeder af vore bedsteforældre og oldeforældre og høre fortællinger om deres liv og færd. På samme måde vil vore børn og børnebørn holde af at høre om os og vort liv og se billeder skolebilleder, præstebilleder, ferie billeder og andet, der fortæller om os.

Skal sognehistorien fortsætte, hører vor generations oplevelser også med.

Arkiverne vil derfor gerne opfordre til, at så mange som muligt fortæller om deres oplevelse af disse år. Gerne skriftligt, men foretrækker man at gøre det mundtligt, eventuelt gennem en samtale, kan arkiverne komme med en båndoptager.

Emnerne er mange, fx tilflytning, husbyggeri, transport til arbejde, børnenes opvækst, skolegang, de økonomiske vilkår, nabosamvær, sport, fester, rejser osv. Man kunne også tænke sig, at en gruppe – naboer eller bekendte – slår sig sammen om at beskrive et særligt emne, en gade, et kvarter, et vænge, en aktivitet, en forening.

Og så vil arkiverne gerne have billeder, ikke mindst af dagligliv. Dette når jo kun ud til foreningens medlemmer, så derfor bedes I lade opfordringen gå videre til naboer og bekendte, som (endnu) ikke er medlemmer.

For 100 år siden

Fra sognerådsprotokollen 1903

Sognerådets sammensætning var uændret fra 1902, og som nævnt i sidste årsskrift sluttede året med fastsættelse af skatteudskrivningen: Samlet skattebeløb for kommunen 12877 kr. 31 øre, samt 4 øre pr. portion formue til opvarmning af Korup kirke.

Skatteudskrivningen gav anledning til en del klager over formueansættelse. De fleste blev straks afvist, kun i få tilfælde fik klageren ret. To klager gav arbejde til hele året. Den ene var fra kirkeejerne i Korup, som til sidst måtte give sig. Den anden var fra godsejer Milo på Hesbjerg. Den var lidt kompliceret, fordi han kun boede i kommunen en del af året. Derfor måtte både Odense kommune og ministeriet indblandes. Udfaldet blev, at Korup-Ubberud kommune fik tilkendt halvdelen af skatten mod tidligere 5/12.

I løbet af året holdt sognerådet 12 ordinære og 5 ekstraordinære møder. De ordinære møder havde som regel en dagsorden på 25-30 punkter. Hovedparten var som sædvanlig sociale sager, og rådet var meget omhyggelig med at spare penge for kommunen. Derfor sikrede man sig altid, at personer, som søgte hjælp var forsørgelsesberettigede. Det gav anledning til megen korrespondance med andre kommuner og undertiden, hvis der var tvivl, såkaldte "fattigforhør", evt. hos politiet.

Trods rådets sparsommelighed må man sige, at når det gjaldt gamle og børn var man overvejende velvillig. Et par sager kan trækkes frem. I Brændekilde boede et husmandspar, som havde konens 76-årige moder boende. På et tidspunkt bad de om 2 kr. ekstra om ugen, samt ildebrændsel.

Sognerådet anså imidlertid, at parret havde så god gavn af moderen, at det ikke var nødvendigt.

Senere på året fik de dog 2 gamle lagner, 8 alen lærred og en gammel dyne til hende.

I Odense boede enken KL med sine 4 børn. Hun var hjemmehørende i Korup, og da hun behøvede hjælp, ville rådet have hende hjem i Korup Fattighus. Det var hun ikke meget for og tilbød at klare sig for 12 kr. om måneden. Hun fik 10 kr.! I juni gik det dog galt. Hun blev anholdt af Odense politi og sendt til Korup. Sognerådet tilstod hende frit brød, 7 kander skummetmælk, 2 pund smør og 3½ kr. ugentlig. I oktober er hun dog tilbage i Odense igen.

I Ravnebjerggyde fik ejerinden af et hus bevilget 1½ kr. ugentlig for at pleje den syge KJ. Og Chr. Pedersens enke i Radby fik 4 kr. i kvartalet for at vaske om den gamle Trine i fattighuset.

Ved Kalør boede en forældreløs pige hos sin bedstemor, som straffede hende så voldsomt, når hun gjorde noget forkert, at pigen spyttede blod i flere dage. Da sognerådet via et af medlemmerne fik nys om det, gjorde man et stort arbejde for at få rettet op på det, og det lykkedes.

Plekehjemsforeningen i Odense Amt anmoder rådet om formå kvinder eller mænd til at føre tilsyn med plejebørn. Sognerådet vil forsøge at henvende sig til "forskjellige Koner i Sognet". Det bliver: Fru Vedel, Peder Hansen Pedersens kone, Søløkke, Niels Andersens kone, Ejlstrup, Simon Hansens kone, Blommenslyst, Jørgen Pedersens kone, Ll. Langebjerg, Chr. Vests kone, Radby.

Fra "Landpolitiets Efterretningskontor" i Kjellerup tilbød man et navnerregister over efterlyste alimentanter. Pris 1 kr. Det mente rådet ikke at have behov for. Der var det år 2-3 af slagsen, som gjorde sig bemærket. Betalte de ikke, måtte politiet lægge ud, og de krævede derefter kommunen for pengene. Det blev så kommunens sag at få pengene eller lade mændene afsone. Både smedesvend JCJ og slagteriarbejder JCR var gentagne gange i problemer; men da smedesvenden i januar havde afsonet 6 dage på vand og brød for de manglende 30 kr., gjorde han sig stor umage resten af året og fik endog afviklet gælden fra 1902. Indsiddet PCJB manglede at betale for sine to "uægte" børn. Han slap dog for afsoning på grund af sygdom.

Så var der vejene. Flere steder i sognet søgte lodsejere at få privatveje gjort offentlige. Det lykkedes dog ikke. Rådet kunne henvise til dårlig vedligeholdelse, manglende overholdelse af påbud og manglende interesse hos andre beboere. En anonym henvendelse om en stis dårlige tilstand ville man slet ikke tage stilling til.

Maleren H.P. Carlsen var stadig på banen. 16. april blev han dimitteret fra

Fællesarbejdsanstalten med 40 kr. på lommen. 19. april blev han afleveret på Københavns Fattiggård af politiet. I august var han tilbage på anstalten i Odense, men bad om at blive udskrevet til selverhverv. Han mente at kunne tjene til livets ophold ved at tegne for badegæster ved Flensborg Fjord. Sognerådet havde ingen indvendinger, men mente, at han havde tjent så mange penge på anstalten, at han skulle aflevere halvdelen til kommunekassen.

Beboere fra Brylle, Tommerup, Vissenbjerg og Ubberud vil bygge en kirke nord for Tommerup St. Sognerådet vil betale 20 kr. til kirkesanger- og kirkelærerløn – forudsat godkendelse fra amtet.

Formanden bevilges abonnement på "Sognerådstidende", udgift 3 kr.42 øre årlig.

Det Roulundske Legat til "Indkjøb af Syartikler til fattige Børn i Ubberud" beløber sig til 56 kr.

08 øre.

Det Mortenske Legat, også kaldet "Håndværkerlegatet" går dette år til seminarieelev Jens Peter Madsen.

Der er også oldenborreindsamling, og indtil 31. maj betales 9 øre pundet, fra 1.-14 juni 14 øre, og resten af perioden 18 øre pundet. Dertil kommer 2 øre pundet for dræbning. Desværre er der ingen oplysning om mængden af indfangede oldenborrer.

På spørgsmål fra Tiendekommissionen oplyser sognerådet, at der påhviler kommunen følgende tiender: I Korup kirke-, præste- og kvægtiende.

I Ubberud er der Præstetiende, Kongetiende, som ejes af Latinskolen, Kirketiende, som ejes af godsejer Milo, Kvægtiende, som ejes af kommunen, Gråbrødre Hospital, præst og kirkeejer. En del af Kirketienden ejes af Langesø gods.

I november modtager sognerådet en skrivelse fra gårdejer H. Jørgensen, Ubberud Vestergård. Han fraflytter nu kommunen og takker i den anledning sognerådet for "nobel og retsindig Behandling."

Middelfartvej ved Hallingsmarkskoven (?) 19??